

NUMMER 9

NYHEDER ▾ ANMELDELSER INTERVIEW ▾ VISUELT ▾ PODCAST ▾ SERIER ▾ BLOG ▾ KONTAKT ▾

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- 🔗 Jørgen Høgh til [9 tegneserier om ænder \(og en enkelt gås\), du skal læse Mortens Aften](#)
- 🔗 thomas t til [Stor, større, Ørn](#)
- 🔗 Christian Aarestrup til [9 tegneserier om ænder \(og en enkelt gås\), du skal læse Mortens Aften](#)
- 🔗 Karoline Stjernfelt til [Stor, større, Ørn](#)
- 🔗 Morten Søndergård til [Uden mad og drikke duer helten ikke](#)
- 🔗 Lars kramhøft til [Uden mad og drikke duer helten ikke](#)
- 🔗 Jørgen Høgh til [Vidunderligt mærkelig og mærkeligt vidunderlig](#)
- 🔗 Anders til [Det udkommer i november](#)
- 🔗 Thomas Jørgensen til [Gamle mænd i nye kutter](#)
- 🔗 Henning Andersen til [Uden mad og drikke duer helten ikke](#)

Gamle mænd i nye kutter

31. oktober 2023 af [Øjvind Fritjof Arnfred](#)

ANMELDELSE

999999

Forfatter: Umberto Eco

Tegner: Milo Manara

Forlag: [Forlaget Faraos](#)

Form: Hardcover

Vejl. pris: 198

Udgivelsesår: 2023

Udgivelsesland: Danmark

Milo Manara fortolker Umberto Ecos munkekrimi *Rosens navn* med litterær legesyge.

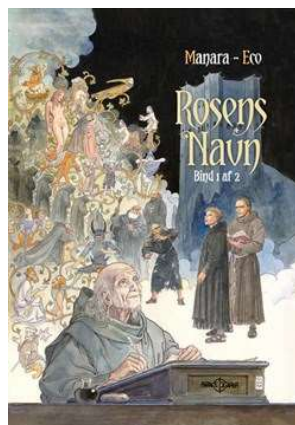
Mænd i munkekutter. Længere væk kan man umiddelbart ikke bevæge sig fra den italienske tegner Milo Manaras arbejde, der oftest er befolket med nøgne kvindelige protagonister.

Ikke desto mindre har netop Manara nu kastet sig ud i at bringe sin landsmand Umberto Ecos mest populære roman over i tegneseriemediet – på Ecos arvingers opfordring – og det har han gjort godt. I

hvert fald så vidt som man kan dømme helheden ud fra bind 1.

Både herhjemme og i Italien foreligger nemlig kun det første bind for indeværende, hvilket kan undre en smule, når nu hele den afrundede historie har fandtes på tryk siden 1980. Risikoen – uanset hvor lille – for at vi ikke får bind 2 at se, er ikke rar.

Historien om den unge munk Adso, der i år 1327 følger sin mester, den tidligere inkvisitor William af Baskerville, til et afsidesliggende kloster hvor en række mystiske dødsfald hænger, har allerede været forsøgt som film af Jean Jaques Annau i 1986, men den version huede efter sigende ikke Umberto Eco. Undertegnede mistænker at den postmoderne semiotikprofessor og middelaldereksperter ville have sat anderledes pris på Manaras respektfuldt legesyge tag på hans arv, der forholder sig til sit forlæg på samme måde som forlægget forholder sig til sit kildemateriale.

FIND OS PÅ FACEBOOK

Manara har selv sagt at han værdsætter Ecos roman meget, og af samme grund har han ikke ændret et eneste ord i den tekst han har taget med over i sit værk. Alle skrevne ord er Ecos.

11

Tegningerne er til gengæld Manaras. Det er man ikke i tvivl om et eneste sekund. Tegneren spejler den legesyge og dedikerede omgang med sit forlæg, som også var et kendetegn hos den nu afdøde professor Eco, der i sit akademiske virke gjorde en dyd ud af at skrive lige så indsigtfulde essays om James Bond som om kirkefaderen Thomas Aquinas. Det skorter heller ikke på leg med genrer eller referencer til genrelitteratur og antikke klassikere i den oprindelige roman af Eco, der blandt andet er kendt som en anti-detektivroman, hvor detektiven ikke som sådan opdager noget som helst.

Det allermest tydelige eksempel på den samme litterære legesyges nærvær hos Manara er i hans portrættering af William af Baskerville: Sherlock Holmes-munken, der i filmversionen blev spillet af Sean Connery, har her fået en ung Marlon Brandos ansigt.

9 Nummer 9 - magasin ...
2886 følgere

Følg side Del

9 Nummer 9 - magasin
for tegneserier
i torsdags

MORTENS-ÆNDER (OG EN ENKELT GÅS)

Det er Mortens Aften - og hvilken oplagt an(d)ledning til tegneserielæsning! Tegneserier er jo, som bekendt, tæt befolket af ænder, med og uden bukser på. Er du mest til Anders, Arne eller Howard, eller savner du inspirationer til de mindre kendte ænder? Vi guider dig hele fjerkræfolden rundt.

Læs med her - og fortæl os, hvilke andre ande-tegneserier, der fortjener (gen)læsning henover weekenden: <https://nummer9.dk/.../9-tegneserier-om-aender-og-en-enkelt-.../>

SENESTE INDLÆG

Pinagtig grundighed

12. november 2023

0

9 tegneserier om ænder (og en enkelt gås), du skal læse Mortens Aften

10. november 2023

2

Bah, humbug!

8. november 2023

0

Radio Rackham: Dan Clowes' Monica

7. november 2023

0

Anden der vandrer

6. november 2023

0

Munkedetektiven William af Baskerville har i Milo Manaras streg en slående lighed med Marlon Brando (og trods den italienske tekst her, er det den danske udgave vi anmelder, red.).

Ud over deres delte opmærksomhed på detaljerne i det store historiske billede, er der en anden grund til at formode, at Eco ville have syntes godt om Manaras pennestrøg. Eco selv var nemlig meget begejstret for tegneserier og grafisk fortællekunst og insisterede på at formen rummede mange lag og litterære meritter i en tid hvor kunstformen blev set endnu ned på i akademiske kredse end det er tilfældet i dag. Eco bliver ofte citeret for at have sagt: "Når jeg har brug for at slappe af, læser jeg en afhandling af Engels, men hvis jeg virkelig vil sætte min hjerne på arbejde, læser jeg Corto Maltese."

De illustrationer som skriptoriets munke illuminerer manuskripterne med, i *Rosens navn*, fylder da også en hel del i romanens plot, hvor de mærkværdige skabninger der smykker teksterne, udløser en problematisk latter blandt de – mere eller mindre – kyske munke.

I den samme sekvens i tegneserien bliver det for alvor tydeligt hvor sandt det gamle ordsprog om at et billede siger mere end 1000 ord er, for hvor Eco bruger hele sider på at remse herlighederne op, kan Manara lade os opleve billederne af de mangfoldige dæmoniske væsner der ville få Hieronymus Bosch til at æde sig selv af misundelse, side om side med den overvældede Adso.

De forskellige øvrige sekvenser undervejs i bogen, hvor Manara bevæger sig ud i en grafisk stil der trækker mere end én tråd fra middelalderlige gobeliner, kan ved første øjekast ligne en simpel og sjov idé der hjælper med at skille fortællingens forskellige tidslinjer, men ved nærmere eftersyn er det netop gerne i disse sekvenser, at den etablerede fortælling om "den mørke middelalder" for alvor begynder at vakle, til fordel for en meget mere nuanceret og levende historisk periode. Helt i Ecos ånd.

Umberto Ecos oprindelig roman er allerede en forrygende tidsrejse til en mindre sort-hvid middelalder end den man måske kender fra skolebænken, men det føles alligevel som om en del af værket først er kommet helt til sig selv nu hvor Manara har trukket det op med sine streger.

Nu genstår det bare at se om bind 2 holder stilen.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

► Italienske tegneserier, Milo Manara, Historiske tegneserier, europæiske tegneserier,

Umberto Eco

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Øjvind Fritjof Arnfred

Født i 1990 og opvokset på Mors med en bibliotekarmor der altid havde tegneserier med hjem fra arbejde. Flyttede siden væk for at læse idéhistorie og litteraturhistorie og spille kong gulerod. Er nu vendt tilbage til øen igen og arbejder som bibliotekar. Har ofte tegneserier med hjem fra arbejde.

<http://øretiløre.dk>

◀ FORRIGE ARTIKEL

Stor, større, Ørn

NÆSTE ARTIKEL ▶

**Uden mad og drikke duer helten
ikke**

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE